

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s'onds-dags, s'donerdags en zat-tdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
" " " " " " " " 8 fr. buiten " " "
Een blad afzonderlyk. 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 " "
De reklaamen " " " " " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duudelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, te COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achterenvolgende keeren gegeven gemeten voordeliger conditien.

TONGEREN, DEN 30 APRIL.

De Religieusen Benedictienen en de Vedette.

Het is heden niet meer mogelyk zich te ontveinzen dat de tongersche bladeren die zich den naam van liberael geven, voor eenig doel hebben alles te bevechten wat van verre of van kortby een godsdienst raekt. Al wat godsdienst betreft wordt als verachtelyk voorgesteld; al wat onder een godsdienstig inzicht ondernomen wordt, is zeker van door onze zoo gezegde liberale gazetten uitgescholden te worden.

Over eenige dagen heeft onze geheele bevolking met de grootste voldoening vernomen dat de Benedictienen van Luik voornemens waren een jufvrouwen pensionnaet in onze stad op te richten. Het voordeel dat uit zulk gesticht voor Tongeren moet spruiten kan niet ontkennd worden.

Vooreerst de Benedictienen rigten eene school op, zonder dat zulks een centiem aen de stad kost.

De ouders, die heden hunne kinderen met groote onkosten in vreemde steden moeten zenden om hun opvoeding van het pensionnaet te bezorgen, zullen voortaan in onze stad zelve vinden wat zy tot hertoe op den vreemde moesten gaan zoeken.

Zy zullen niet meer genoodzaekt zyn zich een geheel jaer van hunne kinderen af te scheiden, maer zullen dezelve kunnen bezoeken en zich omtrent dagelyks verzekeren dat hun niets ontbreekt.

Het pensionnaet der Benedictienen zal het geheele jaer lang, vreemdelingen naer Tongeren voeren, hetgeen niet kan gebeuren zonder dat er voordeel voor onze stad uitspruit.

De Vedette weet dat zoo goed als iemand. Maer de Benedictienen zyn religieusen en daer moet tegen geblyft worden. De Benedictienen zyn nog niet hier en reeds doet de liberale laffaard eenen uitval tegen hun.

De gelegenheid was schoon om terzelve tyd eene andere liefdadige instelling aen te randen. Er bestaat in Tongeren een gesticht van ootmoedige grauwezusters die de zieken gaan oppassen, de dooden bewaken en de kleinste kinderen onderwyzen. Onze geheele stad bewondert deze edelmoedige dochters die door de verhevenste aller deugden, den wereld en zyne vermaken verlaten om hun leven toe te wyden aen de verzachting van het

lyden hunner evenaesten. En de Vedette spuwt hare gal uit tegen deze engelen van liefdadigheid die haer niets vragen en wier hemelsche zelfopoffering zy niet in staet is te begrypen. Waerom? Omdat, zoo als wy het hooger zegden, het valsche liberalismus dat wy bevechten, voor eenig doel heeft alles te bekladden wat van verre of van naby den godsdienst raekt.

Er bestaan in de provincie Limburg, vier gazetten die zich den naam van liberael geven, te weten: de Vedette, de Limburger, het Nieuwsblad en het Tongersblad, en met de schaemte op het voorhoofd moet de Tongenaar bekennen dat die vier schandscriften in Tongeren gedrukt worden.

Eertyds werd het Nieuwsblad in Hasselt gedrukt. Doch zoo haest men de ongodsdienstige strekkingen van dat gebroecsel gewaer werd, was er in de geheele stad Hasselt geen drukker meer die het Nieuwsblad wilde op straet brengen. Men ging aen alle deuren kloppen en men was gedwongen van het Nieuwsblad der provincie Limburg te Antwerpen te doen drukken!

Maer het Nieuwsblad deed slechte zaken en het arm Tongersblad stelde het even slap. Om twee doodgeboren voortbrengsels van het limburgsch liberalismus te redden, heeft men besloten van hen samen te smelten. Thans worden Nieuwsblad en Tongersblad in den zelfden oven gebakken. De twee maken het paer, of om beter te zeggen de twee maken slechts een nit, wyl den naam dien zy dragen het eenig verschil is dat tusschen die ongelukkige tweelingen bestaat.

Gelukkige stad Tongeren die het voordeel geniet van het licht van het liberael Evangelie over de geheele provincie Limburg te verspreiden.

Ministerleele krisis.

Zoo als wy reeds gemeld hebben, is M. Dechamps donderdag in het kasteel van Laeken door den Koning ontboden. Wy vernemen dat de kombatie van een ministerie der conservatieve regterzy, waarvan wy de elementen hebben doen kennen, niet gelukt. M. Dechamps voorbehoudt zich ongetwyfeld, om over de oorzaken van den toestand op de nationale tribune uitlegging te geven. Men meldt dat het tegenwoordige kabinet van MM. Frère en Rogier geheel afreedt, en dat de ontslaggevingen der oud-ministers zullen

Deze werd min of meer ernstig. Hy zag zyne dochter, die zag te knopen, alsof ze er brood voor koopten moest, eens van ter zyde aen. Het gesprek was den geheelen avond van dien aard geweest, dat het haer, als het ware, het zwynge had opgelegd. — Zy had vooruit niet berekend, dat zy zich dien avond, by hare vrienden, zoo slecht in huis zou bevonden hebben. — Zy was de eenige, wier gemoed in orrust verkeerde, en daer ze niet mede sprak, dacht ze meer dan te veel. Wanneer by voorbeeld...

Maer wie kan weten, wat een meisje, by zulk een onderwerp en in zulk eene stelling geplaest, wel al denkt?

— Ik geef het op zeggen de jongens — nu, wy geven het ook op, maer zoo veel is zeker, dat zy hartelyk wenschte, dat de knoop doorgelukt was, want het tegenwoordige was voor haer, als het ware, onhoudbaar.

— Myne denkbeelden zeide de heer van Meere eindelyk hebben dezen avond eene aanmerkelijke wyziging ondergaan. Versta my nu wel, van Hoven. Ik wil my tegen het huwelyk van myne dochter met Brandsen niet meer verzetten.

— Kom, dan zullen wy... viel de vrouw des huizes in, maer van Meere wenkte met de hand, en vervolgens: maer, bedenk nu, dat die wyziging door uw spreken heeft plaats gehad, dat ik myne goedkeuring aen hunne wenschen hecht, alleen op grond van hetgeen ik uit uwen mond vernomen heb, zoodat ik hoop tevens vertrouwen, dat geene overdrevene vriendschap, die ik weet, dat gy voor Louise koestert, er u toe gebracht hebben, myne beguselen te bestryden, die alleen het geluk van myn eenig kind bedoelen.

Had de oude heer zonder bril, zoo goel gezien als met zyn bril, by had dan ontwaerd, dat Louise een weinig beedle en een traen in het oog had; dat Jufvrouw van Hoven eene kleur kreeg tot over de ooren, en dat de sigaren fabrickant zyne sigarenpyp liet vallen, om in de gelegenheid te zyn, onder de tafel zyne verlegenheid te verbergen. Maer Juf-

aengenomen worden. Men voegt er by, dat er een extra-parlementair ministerie aen het bewind zal komen. Zulkdanig zyn de geruchten, welke wy gegronnd gelooven.

De godsgenadige menschenmoorders

De Arn. Court bevat over de inneming van Duppel het volgende merkwaardig artikel:

Lass unsern Herr Gott aus dem Spasz.

De vrome koning van Pruisen heeft aen zyne getrouwe onderdanen verkondigd, dat hy het «naest den Heer der heerscharen,» aen zyn voortreffelyk leger heeft te danken, dat hy «roemryk,» met tinnuubele overmagt, de Denen uit deensche verschaningen in eene deensche provincie gedrongen heeft. De «allergenadigste» was genaeg genoege, om zyne «hoogste tevredenheid» aen zyne onderdanen te betuigen voor hetgeen zy verrigt hebben.

Hetgeen het voortreffelyk leger verrigt heeft, is dan ook uitstekend roemryk. Met tinnuubele overmagt aen de Denen 80 a 100 officieren en 4 000 manschappen te doen verliezen was zeker roemryk, vooral daer er van de Pruisen maer 62 officieren, waaronder 2 generaels, 600 manschappen verloren gingen, hetgeen, zoo als ieder die krygsroem weet te schatten erkennen zal, uiterst goetkoop is. Pruisen en Denen by elkander geteld, zou het totaal verlies slechts ruim 4,700 man behagen. En daervoor wappert nu de duitsche vlag, roemryk van de Duppeler schansen, en de pruisische garde-majoor is een stap nader gekomen tot zyn hertogschap over de deensche provincie Sleeswyck. — tenzy Zyne allergenadigste Majesteit hetgeen zyn voortreffelyk leger zoo roemryk genomen heeft allergenadigst belieft voor zich-zelven te houden.

Slechts 4,700 (zet, om een rond cyfer te noemen, 5,000) slechts 5,000 menschen zyn gesneuveld, verminkt, armen of heenen afgeschoten, enz.; maer nu wappert ook Pruisen's glorievolle vlag van de Duppeler schansen, en der Pruisen godsverzende en allergenadigste koning en heer is hoogst te vreden. Geen wonder dat de trouwe onderdanen jubelen en juichen en hunne huizen verlichten. Wat weegt tegen zoo veel roem en zulk eenen koninklyke dank, het leven, de toekomst en het geluk van 5,000 menschen? Vraag niet aen hen die met afgeschoten ledematen en verwoonde gezondheid, ongeschikt voortaan enig bedryf uit te oefenen, terugkeeren, wat hun de beweerde regten van den majoor van Augustenburg op Sleeswyck en op Holstein aenzigen; waarom zy, Pruisen, buiten Deutschland gingen vechten, om aen Denemarken eene deensche provincie te ontwingen? Zy weten het niet, zy behoeven het niet te weten. Een pruisisch soldaat heeft niet te weten, te denken

vrouw van Hoven begreep, geen tyd te moeten laten voor aendloeningen, te meer omdat de oude heer daer gevolgtrekkingen uit zou kunnen maken, die mogelyk het gewonnen terrein weder zouden doen verliezen. Daerom nam zy het woord, terwyl zy de glazen vulde. Hoor eens, myn goede heer van Meere! Frits is ons vreem!, dat wil zeggen, hy bestond in geen deele tot onze familie, maer het zou eene gewetenszaak zyn, iets ten nadeele van den jongen te zeggen. — Louise is myne vriendin van jaren af, maer men niet, dat ik haer zou willen opofferen, om den goeden dank, die wy van Brandsen hebben. Wy houden....

— Neen, vraag excuus, Jufvrouw! viel van Meere in, meenende, dat hy zich zoo even beleedigd had uitgedrukt. Ik weet maer al te goed, dat gy het wel met Louise meent. — Ik heb ook niet bedoeld....

— Geen woord er dan meer van. En hartelyk laghende, nam ze een gevuldglas in handen, en zeide tot Louise: Kom, Bruid op 't tipje, op de gezondheid van het jonge paer, en de beterschap van Frits.

Mynheer van Meere dronk. Wy willen in geene herhaling vervallen, door ons den volgende morgen aen het ontbyt te plaatsen, by den heer van Hoven, waer Frits de noodige opheldering van zyne ziekte ontving, en tevens ingelicht werd van hetgeen er voor hem den vorigen avond verrigt was, genoeg zy het te vermelden dat de jongeling haest ziek werd van zyn geluk; dat hy wel naer den Heer van Meere had willen vliegen, om een dankgebed aen diens knieën uit te stamelen, en Louise aen zyn hart te drukken, dat ze schreeuwen zou: Frits laet los, gy drukt my dood.

Maer de heer van Hoven temperde die aendrift een weinig, terwyl de Jufvrouw — wat zyn de vrouwen toch altoos slim, in zaken, de liefde betreffende — hem de noodige instructiën gaf, hoedaning verder te handelen, ten einde de

WAERHEID EN LEUGEN.

(Veronly en einde.)

De vrouw des huizes en Louise kwamen in de kamer terug. — Een enkele oogwenk van haren man, overtuigde jufvrouw van Hoven dat van Meere voor meer dan driekwart gewonnen was, en zy begreep, dat de overwinning dan ook nu maer volkomen moest worden.

— Wel, mynheer van Meere! wat heeft u weinig eer aen onzen wyn bewezen. Myn gunst! er zyn nog geen vier glazen uit. — Kom, mag ik uw glas nog eens vullen?

— Wel zeker. — Och ja! met praten vergeet men het drinken, maer anders, het is een heerlyk glas wyn.

— Ik heb er weinig of geen verstand van, hervatte Jufvrouw van Hoven, maer daer ik er de heeren altoos zoo over hoor praten, heb ik al tegen Frits gezegd, als gy met Louise trouwt, moet gy van dezen wyn bestellen, daer leg gy eer mede in — wat zegt gy mynheer van Meere?

— Dat gy een olyk wyfje zyt. — Nu weet ik al, wat gy daer achter zamen beproken hebt, zonder dat ik van mynen stoel ben op geweest.

— Kyk, mynheer van Meere, antwoordde de jufvrouw laghende, ik zou u lief kunnen krygen, omdat gy zoo goed van begrip zyt, gy hebt den spyker percies op zyn kop geslagen, en als gy er niets tegen hebt, stel ik voor, om er eens op te drinken.

— Dat is te zeggen op myn goed raden, of op de trouwparty.

— Ha! lachte van Hoven, dat zal nog een punt in kwestie zyn.

— Volstreckt niet, beweerde de jufvrouw.

— Eerst op het eene en dan op het andere, niet waer, mynheer van Meere?